

Sygn. akt I C 1443/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 października 2020 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Marek Jasiński

po rozpoznaniu w dniu 12 października 2020 r. w Gdańsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.

przeciwko M. M.

o zapłatę

utrzymuje w mocy w stosunku do pozwanej M. M. nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym wydany przez Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku w sprawie I Nc 619/19.

Sygn. akt I C 1443/19

UZASADNIENIE

Pozwem z 29 marca 2019 r. powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. domagała się orzeczenia nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym, że pozwani R. K. i M. M. zapłacić mają solidarnie na rzecz powoda kwotę 11000 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu według norm przepisanych. Roszczenie swe powód wywodził z weksla niepełnego gwarancyjnego wystawionego przez R. K., a poręczonego przez M. M., który stanowić miał zabezpieczenie roszczeń powoda z tytułu łączącej go z R. K., prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...), umowy leasingu z 25 maja 2017 r.

Na dochodzoną pozwem kwotę składały się:

- niezapłacone raty leasingowe wymagalne przed wypowiedzeniem umowy i inne opłaty leasingowe w łącznej wysokości 1816,61 zł, odsetki umowne z tytułu nieterminowych płatności w wysokości 634,99 zł oraz kara umowna za posiadanie przedmiotu leasingu za okres od 3 dnia od wypowiedzenia umowy do dnia zawrotu w wysokości 8548,40 zł.

Nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym wydanym 17 czerwca 2019 r. w sprawie I Nc 619/19 Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Od powyższego nakazu zapłaty zarzuty wniosła pozwana M. M., wnosząc o uchylenie nakazu zapłaty w stosunku do niej i oddalenie powództwa.

Pozwana podniosła zarzut wypełnienia weksla niezgodnie z deklaracją wekslową. Powód nie udowodnił bowiem wysokości roszczenia ze stosunku podstawowego. Zaniżona została wartość zwróconego pojazdu, co miało wpływ na błędne rozliczenie. Powód nie wskazał również sposobu zaksięgowania dokonanych przez pozwanych wpłat na łączną kwotę 13.900 zł, nie udowodnił wysokości dochodzonych odsetek. Odnośnie kary umownej, pozwana zarzuciła, że

powód nie udowodnił, że doszło do skutecznego wypowiedzenia umowy leasingu, a wysokość kary określona została w sposób uniemożliwiający jej weryfikację przez sąd.

Nakaz zapłaty uprawomocnił się w stosunku do R. K..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

25 maja 2017 r. pomiędzy (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. jako finansującym i R. K., prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...), jako korzystającym, zawarta została umowa leasingu nr (...), której przedmiotem był leasing samochodu ciężarowego marki F., którego wartość w dacie zawarcia umowy określono na kwotę 33 000 zł. Okres trwania umowy oznaczony został od 25 maja 2017 r. do 30 kwietnia 2021 r.

dowód: umowa leasingu – k. 74, ogólne warunki umowy leasingu – k. 48-49

25 maja 2017 r. R. K. wystawił spółce (...) weksel niepełny na zabezpieczenie roszczeń z tytułu umowy leasingu nr (...). Weksel poręczyła M. M.. Zgodnie z deklaracją wekslową, posiadacz weksla mógł go wypełnić w każdym czasie na sumę odpowiadającą zobowiązaniu wynikającemu z zawartej z (...) umową leasingu nr (...) z 27 maja 2017 r., łącznie z odsetkami i innymi należnościami związanym w tą umową, nadto do wpisania daty i miejsca płatności według swego uznania. Posiadacz wypełnionego weksla był uprawniony do przedstawienia go do zapłaty i powiadomienia wystawcy weksla listem poleconym, co najmniej na siedem dni przed terminem płatności.

dowód: weksel – k. 4-4v., deklaracja wekslowa – k. 18.

Zgodnie z postanowieniami § 12 pkt. 1 (...), finansujący mógł wpłaty korzystającego w pierwszej kolejności zaliczyć na zaległe świadczenia z tytułu opłat leasingowych i odsetek umownych z tytułu opóźnienia, jak również na należności uboczne i inne zaległe długi.

Na mocy postanowień § 12 pkt. 2 (...), korzystający, w przypadku opóźnienia w zapłacie jakichkolwiek płatności wynikających z umowy, zobowiązany był do zapłaty, bez dodatkowego wezwania, odsetek maksymalnych za opóźnienie.

Stosownie do §23 lit. b) OWUL, (...) mógł wypowiedzieć umowę leasingu ze skutkiem natychmiastowym w razie dopuszczenia się przez korzystającego zwłoki z zapłatą co najmniej jednej raty leasingowej; warunkiem skuteczności dokonanego z tej przyczyny wypowiedzenia było uprzednie pisemne wezwanie do zapłaty zaległości w terminie 7 dni i nieuregulowanie przez korzystającego zaległości pomimo przedmiotowego wezwania. Natomiast stosownie do postanowień §25 (...), W.. 27.04.2017 w razie wypowiedzenia przez finansującego umowy na skutek okoliczności, za które korzystający ponosi odpowiedzialność, finansujący mógł żądać od korzystającego natychmiastowego zapłacenia wszystkich przewidzianych w umowie, a niezapłaconych opłat leasingowych, pomniejszonych o korzyści, jakie finansujący uzyskał wskutek zapłaty opłat przed umówionym terminem rozwiązania umowy leasingu, którymi były wartość zwróconego przedmiotu leasingu pomniejszona o nakłady, jakie finansujący musiał ponieść w celu przywrócenia go do stanu należytego. Wartość korzyści miała zostać wyliczona po dokonaniu wpłaty i zwrócona niezwłocznie na pisemny wniosek korzystającego na wskazany we wniosku rachunek bankowy.

Postanowienia § 24 (...) przewidywały, że w przypadku wypowiedzenia umowy leasingu, korzystający zobowiązany był do zwrotu przedmiotu leasingu w terminie 3 dni od daty wypowiedzenia umowy, zaś naruszenie tego obowiązku rodziło zobowiązanie do zapłaty przez korzystającego kary umownej w wysokości 6% kwoty stanowiącej średnią arytmetyczną sumy rat leasingowych zgodnie z harmonogramem.

dowód: OWUL W.. 27.04.2017 k. 88-89.

W toku wykonywania umowy leasingu, R. K. i M. M. wpłacili na rachunek (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. kwotę 13 000 zł, przy czym tytuł części wpłat oznaczono jako „zaległość”. Wpłaty dokonywane były niezgodnie z harmonogramem.

dowód: potwierdzenia przelewów – k. 51-61, harmonogram – k 90, zeznania świadka R. K. – k. 139-140.

Na skutek opóźnień w płatnościach rat leasingowych, umowa leasingu została R. K. wypowiedziana, a następnie, wobec spłaty zaległości, aneksem z 28 listopada 2017 r., oświadczenie o wypowiedzeniu umowy leasingu zostało odwołane i zmieniony został harmonogram spłat.

dowód: aneks do umowy – k. 92, harmonogram – k. 93, zeznania świadka R. K. – k. 139-140.

Nowy harmonogram również nie został dotrzymany przez R. K., raty były płacone po terminie..

dowód: wezwanie do zapłaty – k. 94, zeznania świadka R. K., potwierdzenia przelewów – k. 51-61, zeznania świadka R. K. – k. 139-140.

Pismem z 25 kwietnia 2018 r. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. wypowiedziała R. K. umowę leasingu, wzywając jednocześnie do zwrotu przedmiotu leasingu w terminie trzech dni oraz zapłaty zadłużenia w wysokości 10088,79 zł. Pismo to doręczone zostało R. K. 26 kwietnia 2018 r.

dowód: wypowiedzenie umowy leasingu – k. 96.

Zwrot przedmiotu leasingu nastąpił 29 stycznia 2019 r. Wartość zwróconego przedmiotu leasingu określona została na 17 400 zł.

dowód: protokół zdawczo-odbiorczy – k. 99-101, wycena pojazdu – k. 102-107.

Zadłużenie R. K. z tytułu zaległych rat leasingowych i innych opłat wynikających z umowy z nr (...) wynosiło 1816,61 zł, w tym z tytułu odsetek za opóźnienie, 634,99 zł. Kara umowna za opóźnienie w zwrocie pojazdu po zakończeniu umowy leasingu, obliczona w sposób określony w § 24 (...), wyniosła 8548,40 zł.

dowód: nota obciążeniowa – k. 110-111, zestawienie rozrachunków do umowy – k. 112-120.

Weksel został wypełniony przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. w ten sposób, że suma wekslowa określona została na 39158,46 zł, termin płatności na 28 marca 2019 r. a miejsce płatności na G., ul. (...).

dowód: weksel – k. 4-4v.

Mimo wezwania do wykupu weksła, R. K. ani K. M. nie spłaciło należności objętych wekslem.

okoliczność bezsporna, a ponadto wezwanie do wykupu weksli wraz z dowodem nadania – k. 19-27.

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zaoferowanych przez strony dowodów w postaci oryginału weksła, deklaracji wekslowej, umowy leasingu wraz z ogólnymi warunkami, aneksem i harmonogramem spłaty, potwierdzeń wpłat, rozliczenia umowy, a także korespondencji stron. Ich autentyczność i wiarygodność nie budziła wątpliwości Sądu, nie została również skutecznie zakwestionowana przez stronę pozwaną.

Sąd pominął przy ustaleniach faktycznych dowód z zeznań świadka S. S., bowiem, z uwagi na to, że okoliczności, na które zeznawał świadek nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy – zwłaszcza twierdzenia, że umowa została rozliczona, wobec sprzeczności zeznań świadka ze złożonymi przez powoda dokumentami. Ta sama sytuacja dotyczyła zeznań świadka R. K. – jego zeznania odnośnie rozliczenia umowy również nie znajdowały pokrycia w dokumentach. Sąd uznał je za wiarygodne jedynie w takim zakresie, w jakim korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym, tj. co do faktu, że istniały zaległości po jego stronie w opłatach z tytułu leasingu. Tym bardziej, że słusznie wskazuje

powód na przepis art. 709² k.c. w zw. z art. 77 k.c., przewidujący dla zmiany warunków umowy formę pisemną pod rygorem nieważności.

Sąd pominął również wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu techniki motoryzacyjnej na okoliczność wartości spornego pojazdu w dacie jego zwrotu, jako zbędny dla rozstrzygnięcia, tym bardziej, że elementem dochodzonego przez powoda roszczenia były raty wymagalne przed wypowiedzeniem umowy, których nie dotyczy kwestia pomniejszenia o korzyści uzyskanych wskutek wypowiedzenia umowy (art. 709¹⁵ k.c. a contrario).

Biorąc pod uwagę zarzuty podniesione przez stronę pozwaną, nakaz zapłaty należało utrzymać w mocy.

Sąd stoi na stanowisku, że weksel spełnia wszelkie przesłanki uznania go za ważny w rozumieniu ustawy Prawo wekslowe, zarówno co do formy jak i treści. Jak wskazano zaś wyżej umowa leasingu jest w pełni ważna i skuteczna, doszło zresztą do jej wykonania przez Finansującego, a tym samym również weksel stanowiący zabezpieczenie prawidłowego wykonania tej umowy przez pozwanych jest ważny.

Dochodząc wierzytelności wekslowej wierzyciel nie musi wykazywać podstawy prawnej zobowiązania, może powołać się tylko na treść weksla. W stosunkach między wystawcą a remitentem samodzielność zobowiązania wekslowego ulega jednak złagodzeniu. Jeżeli zobowiązanie wekslowe jest ważne, wystawca może bowiem - w braku skutecznych zarzutów wekslowych - przeciwstawić zarzuty oparte na jego stosunkach osobistych z wierzycielem, czyli zarzuty dotyczące stosunku podstawowego. Może zatem kwestionować samo istnienie lub rozmiar roszczenia wekslowego ze względu na jego związek ze stosunkiem podstawowym. Spór przenosi się wówczas z płaszczyzny stosunku wekslowego na płaszczyznę stosunku prawa cywilnego, nie dochodzi jednak do zmiany powództwa, ponieważ przedmiotem rozpoznania jest nadal to samo roszczenie wekslowe, a powód jedynie przydaje mu dodatkowe uzasadnienie faktyczne i prawne (wyrok Sądu Najwyższego z 3 lutego 2016 r., V CSK 314/15) .

W myśl art. 709¹³ § 1 i 2 k.c., korzystający obowiązany jest płacić raty w terminach umówionych. Jeżeli korzystający dopuszcza się zwłoki z zapłatą co najmniej jednej raty, finansujący powinien wyznaczyć na piśmie korzystającemu odpowiedni termin dodatkowy do zapłacenia zaległości z zagrożeniem, że w razie bezskutecznego upływu wyznaczonego terminu może wypowiedzieć umowę leasingu ze skutkiem natychmiastowym, chyba że strony uzgodniły termin wypowiedzenia. Postanowienia umowne mniej korzystne dla korzystającego są nieważne. Stosowne postanowienia w tej materii zawarte zostały również w (...) obowiązujących w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G.. W myśl bowiem §23 b) finansujący może wypowiedzieć umowę ze skutkiem natychmiastowym, w przypadku gdy korzystający dopuszcza się zwłoki z zapłatą co najmniej jednej raty leasingowej i po pisemnym wezwaniu nie zapłaci zaległości w terminie 7 dni. Wypowiedzenie umowy złożone zostało w odpowiednim od doręczenia pozwanemu wezwania do zapłaty, zatem nie można uznać, aby wymóg odpowiedniego terminu nie został dochowany (art. 709¹³ § 2 k.c.)

Reasumując tą część rozważań, powód wykazał istnienie stosunku podstawowego, jak również, składając stosowne dokumenty, wysokość zobowiązania z tego tytułu. Z kolei, jeżeli pozwana podniosła zarzuty wypełnienia weksla niezgodnie z deklaracją, to na niej spoczywał ciężar wykazania, że weksel wypełniony został niezgodnie z deklaracją i zarzutów niweczających roszczenie powoda. Temu obowiązkowi pozwana nie sprostała. Nie dotyczyła bowiem roszczenia objętego żądaniem pozwu kwestia prawidłowego określenia korzyści uzyskanych przez finansującego z tytułu wcześniejszego rozwiązania umowy leasingu – skoro powód w niniejszym procesie dochodził rat leasingowych wymagalnych przed wypowiedzeniem umowy. Również zarzut nieprawidłowego rozliczenia wpłat dokonanych przez pozwanych, jak również określenia wysokości odsetek, nie zasługiwał na uwzględnienie – powód przedstawił rozliczenie umowy, zaś pozwana nie przedstawiła żadnych nowych dowodów pozwalających na zakwestionowanie prawidłowości tych rozliczeń. Powód wykazał również sposób wyliczenia i podstawę naliczenia kary umownej. Nie została również, wobec zaprzeczenia przez powoda, udowodniona zgoda na dalsze użytkowanie pojazdu, mimo wypowiedzenia umowy leasingu.

Dla oceny zasadności pozwu nie miały znaczenia również podnoszone przez pozwaną zarzuty dotyczące konsumentckiego w stosunku do niej charakteru umowy. Jakkolwiek, zgodnie z art. 22¹ k.c., pozwana ma w niniejszej sprawie status konsumenta, to jednak brak jest wystarczających podstaw do uznania abuzywności postanowieni wskazywanych przez pozwaną. Jak wyżej wskazano, kwestia wyceny pojazdu, wobec roszczenia objętego pozwem, nie miała znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Pozwana nie wykazała również, że strona pozwana uzyskała zgodę na dalsze użytkowanie pojazdu, zatem Sąd nie uznał kary umownej z tego tytułu za rażąco wygórowaną.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 496 k.p.c. nakaz zapłaty w stosunku do pozwanej utrzymał w mocy.

Sygn. akt I C 1443/19

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...) S. S. (...)

(...)

Sygn. akt I C 1443/19

ZARZĄDZENIE

Dnia 12 października 2020 r.

1. (...)

2. (...)

3. (...)

SSR Marek Jasiński